

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu **A. P., N., zastúpeného JUDr. S. J., advokátom so sídlom na S.**, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát**, Kollárova 31, 917 02 Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-128/DI-ODV-2004 z 5. novembra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/152/2009 – 48 z 29. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/152/2009 – 48 z 29. marca 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-128/DI-ODV-2004 z 5. novembra 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 132 € na účet jeho právneho zástupcu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRP-128/DI-ODV-2004 z 5. novembra 2009, ktorým tento zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Senica, Okresného dopravného inšpektorátu Skalica č.p. ORP-P-119/DI-Sk-2004 zo 4. septembra 2009, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30. apríla 2004 (ďalej v texte rozsudku len „ZP“), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že 14. februára 2004 o 2.10 hod. v obci Brodské pri reštaurácii M. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Audi B5, evidenčné číslo X., MPZ: D, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, ktorá menovaného vyzvala, aby sa podrobil dychovej skúške na požitie alkoholu v dychu za použitia prístroja Alcotest 7410 evidenčné číslo ARLH 0260, ktorý po prefúknutí zaznamenal hodnotu 0,50 mg/l alkoholu v dychu, čo bolo zaznamenané výstupom z tlačiarne č. ARLF 0062. Za to mu bola uložená sankcia – pokuta 330 € (tristotridsať Eur), zákaz viesť motorové vozidlá na dobu 14 (štrnásť) mesiacov a povinnosť uhradiť trovy konania 16 € (šestnásť Eur).

Krajský súd v Trnave rozsudok odôvodnil tým, že z obsahu predloženého spisu, ako aj citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že žalobca sa konania, pre ktoré bol postihnutý dopustil a nepreukázalo sa, že merací prístroj Alcotest 7410 by bol chybný, alebo nespoľahlivý. Správne orgány zistili úplne skutkový stav, v súlade so zákonom ho posúdili, uložili zákonu zodpovedajúce sankcie a rozhodli správne i o trovách konania.

Námietka, že z dokumentácie nie je zrejmé, čoho sa oprava týkala a kedy vznikla opravovaná vada, je námietkou nedôvodnou, keďže na meradle Alcotest nebola zistená žiadna vada, táto bola zistená na tlačiarňi, pričom z vyššie uvedeného doplneného dokazovania vyplýva, že samotná chyba tlačiarne nemohla mať žiadny vplyv na nameranú hodnotu alkoholu vo vydychovanom vzduchu. Navyše aj tlačiareň bola v čase priestupku bezchybná.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakovane v ňom uviedol, že Alcotest bol nefunkčný a nesprávne mu nameral hodnotu alkoholu v dychu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť žalovanému na nové konanie a rozhodnutie a žalovaného zaviazat' k náhrade trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že sa pridržiava svojho správneho a zákonného rozhodnutia, ktoré vo veci vydal na základe spoľahlivo zisteného stavu vecí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, nie však z dôvodov v ňom uvedených, ale z iných, na ktoré musel odvolací súd z úradnej moci prihliadnuť.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 29. marca 2011, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobcu a mal možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 1. augusta 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že skutok, pre ktorý sa viedlo správne i prieskumné konanie, sa stal 14. februára 2004.

Podľa § 20 ZP priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Občiansky súdny poriadok síce v záujme, aby kvôli zdĺhavému súdnemu konaniu nedochádzalo k zániku zodpovednosti za priestupky, stanovil v ustanovení § 246d, že ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania

podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

Toto ustanovenie však nadobudlo účinnosť až 1. októbra 2004 a teda sa nemôže vzťahovať na prejednávany priestupok, ktorý sa mal stať 14. februára 2004, pretože by to bolo v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého je Slovenská republika demokratický a právny štát, a analogicky i znenie článku 50 ods. 6 (princípy trestného práva v zásade platia i pre správne konanie o priestupkoch), podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Z uvedeného vyplýva, že zákon – Občiansky súdny poriadok až viac než sedem mesiacov po skutku žalobcu stanovil povinnosť nezapočítavať do dvojročnej prekluzívnej lehoty pre zánik zodpovednosti za priestupok lehotu, počas ktorej o priestupku na základe žaloby konajú súdy. Keďže v zmysle Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. septembra 2004 v spojení s § 20 ZP uplynula dvojročná lehota pre zánik zodpovednosti za priestupok žalobcu dňa 15. februára 2006, bude povinnosťou Krajského dopravného inšpektorátu v Trnave po doručení rozsudku a spisov z Krajského súdu v Trnave zrušiť rozhodnutie vydané Okresným dopravným inšpektorátom Skalica, Okresného riaditeľstva PZ Senica č. p.: ORP-P-119/DISK/2004 dňa 04. 09 2009 a zastaviť konanie vo veci priestupku žalobcu podľa § 76 ods. 1 písm. f) ZP, pretože zodpovednosť za priestupok v čase vydania tohto rozhodnutia už zanikla.

Po vrátení veci Krajskému dopravnému inšpektorátu v Trnave sú podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho súdneho konania. Jeho trovy pozostávajú zo zaplatených súdnych poplatkov za podanú žalobu (66 €) a odvolanie (66 €), ako aj z trov právneho zastúpenia, ktoré si však v zákonnej lehote nevyčíslil, preto mu ich náhrada nebola priznaná.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 1. augusta 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková